

Med družinskimi priimki so tu tako že znani priimki, zmeraj več in več pa je tudi novih. Vzrok, da je priimkov zelo veliko, je dejstvo, da so se vpisovalci dosledno držali pravila in pisali dekliški priimek matere; to so v mariborskih krstnih knjigah uvedli sredi leta 1725. Med znanimi osebami ali plemeniteži, ki so bili botri, lahko omenimo člane družine lastnikov mariborskega gradu in zemljiškega gospostva, grofov Brandis. Ti so se s to častjo usmilili nekaterih tu živčih odličnih posameznikov. 12. decembra 1742 je npr. Henrik, grof Brandis sam – brez zastopnika – botroval prvorojencu tukajšnjega doktorja obojega prava Janeza Menharta; to se ob rojstvu njegove hčerke februarja 1744 seveda ni ponovilo – tedaj je v vlogi botra "zadoščal" Jakob W(B)recl, duhovnik in slovenski župnijski pridigar.

Andrej Hozjan

Jože Mlinarič, Gradivo za zgodovino Maribora, XXXII. zv., Mariborska župnija sv. Janeza Krstnika, Krstna knjiga 1745–1757, Pokrajinski arhiv Maribor, Maribor 2007, 272 strani

Tudi ta zvezek mariborskih krstnih matric Jožeta Mlinariča je zanimiv že po svojem obsegu, saj ima kar 272 tipkanih strani. Nanje je urednik spravil 308 strani originala, to pa seveda lahko pomeni le, da se je število vpisov na stran originala v tej dobi v primerjavi s številom v prejšnjem zvezku močno povečalo. Opisni podatki in drugi vsebinski elementi so sprva v glavnem enaki kot v prejšnjem zvezku. Po sredi stoletja pa sta se začeli pojavljati vse opaznejši tukajšnji novosti. Prva so oznake krajevnega izvora staršev – te so se – sprva bolj sramežljivo – začele pojavljati sredi šestega desetletja 18. st., in sicer za kraje zunaj mesta. Druga novost so vse pogostejše poklicne/socialne oznake očetov. Po številu sta močno v ospredju oznaki *vinicola* in *vinitor*, seveda v genitivu. Pojavljale so se že tudi poklicne izpeljanke kot npr. *ludimoderator(-is, str. 224)*. Za botre so prav tako v tem času začeli ob dotedanjem edinem standardnem izrazu "*patrini*" uporabljati soroden izraz *levantibus*. Kmalu je ta tudi prevladala.

Za natančnejše analize zvezka si bo potrebno vzeti kar lep čas. Od pomembnejših oziroma zanimivejših krstih ne moremo mimo oznake praznika v krogu grofovskih družin. Protí koncu julija 1755 sta prav tu, v Mariboru, namreč neimenovani(!) grof Portia in njegova soproga Helena, roj. Laurin, dobila in krstila očitno prvorojenca; njegov boter je bil grof Friderik Lanthieri osebno – torej brez zastopnika - s soprogo, sicer znova (!) neimenovano roj. Baronico Fernieur.

Andrej Hozjan

Andrej Hozjan, Inventar arhivskega gradiva zemljiškega gospostva Dolnja Lendava/Alsólendva v arhivu knezov Esterházy, grad Forchtenstein, Pokrajinski arhiv Maribor, Inventarji 13, Maribor 2006, 124 strani

Ena izmed temeljnih nalog arhivov je popis gradiva. Seveda tu ni mišljen samo popis gradiva, ki ga določena tovrstna institucija hrani, pač pa tudi popisovanje tistega, ki je drugje in je vezano na območje, ki ga določen arhiv pokriva. Pokrajinski arhiv Maribor (PAM) poleg severovzhodne Štajerske in dela Koroške pokriva še Prekmurje. Arhivskega gradiva za zgodovino Prekmurja je danes, žal, v različnih slovenskih arhivih, knjižnicah, muzejih in v osebnih zbirkah malo. Zaradi že znanih zgodovinskih okoliščin ga je večina shranjenega v deželnih, državnih, cerkvenih ali osebnih arhivih po Avstriji ter Madžarski in še kje.

Še dobro desetletje nazaj je bilo redkokateremu arhivarju in zgodovinarju, kaj šele komu drugemu, znano, kakšno bogastvo za nekoliko starejšo prekmursko zgodovino se skriva v zasebnem arhivu knezov Esterházy na gradu Forchtenstein na Gradiščanskem. Še dobro, da je nekaj o tem slišal zgodovinar dr. Andrej Hozjan na svojih prvih obiskih Gradiščanskega deželnega arhiva v Eisenstadtu. Ker mu kot arhivarju in raziskovalcu starejše prekmurske zgodovine to seveda ni dalo miru, je v prvi polovici

